ตอนที่ 1155 สิ่งของที่น่าสงสัย

มีเพียงแค่ส่วนหัวของเธอเท่านั้นที่ถูกสลักเอาไว้บนเหรียญ แต่มันก็เป็นงานที่ประณีต

หลังจากที่จ้องใบหน้าที่ดูคุ้นเคยนี้ หานเซิ่นก็นึกใบหน้าของ
คนๆหนึ่งที่เหมือนกับในเหรียญ มันใช้เวลาอยู่สักพักกว่าที่
เขาจะนึกขึ้นมาได้ เนื่องจากเขาเคยเห็นผู้หญิงคนนี้เพียงแค่
ครั้งเดียวเท่านั้น

ในตอนที่แม่มดว่างเปล่าวิวัฒนาการไปยังก็อตแซงชัวรี่เขต 3 มีสปิริตตนหนึ่งปรากฏตัวออกมาเพื่อพาเธอเข้าไปในประตู

ในตอนแรกหานเซิ่นนึกไม่ออกว่าเคยเห็นใบหน้านี้มาจากที่ ไหน เพราะมันก็เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อนานมาแล้ว แต่ ตอนนี้ความทรงจำของเขาเริ่มกลับมาอีกครั้ง

เมื่อจ้องใบหน้าที่อยู่บนเหรียญอย่างตั้งใจ หานเซิ่นก็คิดว่า ยังไงรูปในเหรียญนี้ก็หน้าจะเป็นใบหน้าของสปิริตตนนั้นไม่ ผิดแน่ เธอเคยทิ้งเครื่องหมายดอกบัวไว้ที่หน้าผากของหานเซิ่น แต่ มันก็ถูกทำลายไปแล้วโดยฝีมือราชามังกร ราชามังกรได้บอก กับเขาว่ามันเป็นเครื่องหมายที่ถูกประทับโดยราชินีปีศาจ ดอกบัว

"ต้องเป็นเธอแน่ๆ ใช่แล้ว มันต้องเป็นราชินีปีศาจดอกบัวไม่ ผิดแน่!" หานเซิ่นมั่นใจในความคิดนี้ แต่เขาก็ไม่ได้แน่ใจ 100%

หานเซิ่นมองไปรอบๆเพื่อดูว่ายังมีของมีค่าอะไรอีกไหม แต่ก็ ไม่มีอะไร เงินนั้นเป็นอะไรที่ไร้ค่าในก็อตแซงชัวรี่ ดังนั้นเหรียญนี้จะ ต้องถูกทำขึ้นในสหพันธ์ดวงดาวแน่ แต่วัตถุที่แข็งที่สุดใน สหพันธ์ก็คือโลหะZ แต่มันก็ไม่ได้แข็งเท่ากับวัตถุที่นำ มาสร้างเหรียญอันนี้

แถมเหรียญนี้ยังถูกนำขึ้นมาจากใต้ดินโดยฝีมือของมอน สเตอร์อีกต่างหาก ดังนั้นมันจึงเป็นเรื่องที่ชวนให้สงสัยว่า ทำไมมันถึงถูกฝังอยู่ในที่แบบนั้น

หานเซิ่นมึนงงกับการค้นพบครั้งนี้ และมันก็ทำให้เขาอยากรู้ ว่าที่มอนสเตอร์ขุดเหรียญนี้ขึ้นมานั้นมีจุดประสงค์อะไรกัน แน่ เขาเผลอใช้เวลาครุ่นคิดอยู่นานโดยไม่ได้สนใจว่าเวลา ผ่านไปนานแค่ไหนแล้ว

หานเซิ่นกลัวว่ามอนสเตอร์ตัวนั้นอาจจะกลับมาได้ทุกเมื่อ

เขารีบไปหลบอยู่ในกองขยะ ซึ่งท่ามกลางขยะพวกนี้มีโล่ ขนาดใหญ่ที่เหมาะจะเข้าไปหลบอยู่ด้านหลังพอดี จากนั้น เขาก็ซ่อนกลิ่นและพลังชีวิตของตัวเอง พร้อมกับกำดาบไท อาเอาไว้ในมือ

หานเซิ่นมีแผนที่จะรอให้มอนสเตอร์ตัวนั้นกลับมา และเมื่อ มันกลับมาเมื่อไร เขาก็จะลอบสังหารมัน มันเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอด ถ้าเขาสามารถฆ่ามันได้ในชั่ว พริบตาโดยการลอบสังหารก็จะเป็นเรื่องที่ดีที่สุด

ผ่านไปไม่นานหานเซิ่นก็เริ่มได้ยินเสียงบางอย่างดังมาจาก ทางเข้าของถ้ำ มันคือเสียงของมอนสเตอร์ที่กำลังกลับมา

หานเซิ่นยืนยันให้แน่ใจอีกครั้งว่าตัวเองซ่อนกลิ่นและพลัง
ชีวิตเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นเขาก็เข้าสู่สภาวะตั้งสมาธิ
เขากำดาบในมือไว้แน่น แต่ร่างกายของเขาผ่อนคลาย และ
พร้อมที่จะทำการโจมตี

การจะลอบสังหารให้ได้ดีที่สุดนั้นร่างกายต้องผ่อนคลาย ซึ่ง มันเป็นสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนซ้ำไปซ้ำมาในช่วงที่เขาอยู่ในก็ อตแซงชัวรี่เขต 1 เขาเชี่ยวชาญในวิถีแห่งการลอบสังหาร อย่างมาก

ไม่นานหลังจากนั้น หานเซิ่นก็รู้สึกได้ว่ามอนสเตอร์ตัวน้อย กำลังเข้ามาใกล้

เขาสามารถสัมผัสได้ถึงของอะไรบางอย่างถูกลากมากับพื้น และนี่ทำให้หานเซิ่นคิดว่ามอนสเตอร์ตัวนี้ต้องนำของชิ้น

ใหญ่กลับมาด้วยแน่

หานเซิ่นไม่ได้สนใจว่ามอนสเตอร์ตัวน้อยจะนำของอะไรกลับ มา เขายังคงตั้งสมาธิและเตรียมตัวที่จะใจมตี ยิ่งมอนสเตอร์ เข้ามาใกล้มากขึ้นเท่าไร หานเซิ่นก็ผ่อนคลายมากขึ้นเท่านั้น

มีเสียงดังขึ้น มันเป็นเสียงที่เหมือนกับว่ามอนสเตอร์ตัวนี้โยน ขยะที่หามาได้ลงไปในกองขยะ

หานเซิ่นสามารถเห็นทุกการเคลื่อนไหวของมอนสเตอร์ ผ่าน ดวงตาในจิตใจของเขา เขาสามารถสัมผัสได้ถึงมันโดยที่เขา ไม่จำเป็นต้องใช้ดวงตาจริงๆมอง เมื่อของชิ้นนั้นหล่นลงบนกองขยะ นั่นก็คือเวลาสำหรับเขา ในการจู่โจม ดังนั้นหานเซิ่นจึงกระโดดออกมาพร้อมกับดาบ ไทอาในมือ

หัวใจและไตของหานเซิ่นเริ่มทำงานเร็วขึ้น ขณะที่ร่างกาย ของเขาเริ่มเปลี่ยนเป็นสีแดง

การปลดล็อคยีนขั้นที่ 9 ของวิชาโลหิตชีพจรและดาบไทอา นั้นเป็นการผสมผสานที่ทรงพลัง ซึ่งมอนสเตอร์ขั้นสุดยอด ต้องเกรงกลัวถึงพลังของมัน มอนสเตอร์หันมา แต่หานเซิ่นก็ยังคงมีสมาธิกับเป้าหมาย ตรงหน้า ด้วยความรวดเร็วและแม่นยำ หานเซิ่นคิดว่าเขา ลอบสังหารได้อย่างสมบูรณ์แบบ และเขาก็เตรียมที่จะเห็น ดาบไทอาปักเข้าไปในลำคอของมอนสเตอร์แล้ว

เคร็ง!

ดาบนั้นแทงเข้าไปที่คอของมอนสเตอร์อย่างแม่นยำ แต่ก่อน ที่มันจะไปถึงตัว เกล็ดของมอนสเตอร์ก็ส่องแสงสีเขียวออก

มา

หลังจากนั้นแสงสีเขียวก็ห่อหุ้มมอนสเตอร์ตัวนี้เอาไว้ ราวกับ เป็นโล่ป้องกันที่ไม่สามารถทะลวงได้ มอนสเตอร์ถูกส่งให้ กระเด็ดออกไป แต่มันก็ไม่ได้รับความเสียหายอะไร

"มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดที่เด่นด้านพลังป้องหรอเนี่ย?" หาน เซิ่นซ็อคพอสมควร แต่ในขณะที่มอนสเตอร์ยังคงลอยอยู่ กลางอากาศ หานเซิ่นก็หยิบดาบฟินิกซ์ออกมา

เคร็ง!

ดาบฟินิกซ์ไม่สามารถเจาะทะลุโล่สีเขียวของมอนสเตอร์ได้

"ตายซะ!" หานเซิ่นใช้พลังของเขาทั้งหมดฟันใส่มอนสเตอร์ ซ้ำไปซ้ำมา

ดาบฟินิกซ์และดาบไทอาฟันใส่โล่ของมอนสเตอร์อย่างต่อ เนื่อง

โล่ของมอนสเตอร์นั้นดูเหมือนกับลูกโป่งที่ถูกกระหน่ำยิง และพร้อมจะแตกได้ทุกเมื่อ

ฝูม!

หานเซิ่นฟันมอนสเตอร์ตัวนี้ไปชนเข้ากับกำแพง และก่อนที่

มันจะตั้งตัวได้ เขาก็กระหน่ำฟันใส่มันราวกับคนบ้า หานเซิ่น นั้นใจมตีมอนสเตอร์ตัวนี้อย่างไม่หยุดยั้ง

"ฉันไม่จำเป็นต้องใช้โหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอดในการฆ่า มอนสเตอร์ขั้นสุดยอด!" หานเซิ่นตื่นเต้นอย่างมาก

"ตายซะ!" หานเซิ่นตะโกนออกมา ขณะที่กระหน่ำฟันมันต่อ ไป และในที่สุดโล่สีเขียวของมอนสเตอร์ก็แตกสลายไป

เมื่อไม่มีโล่อยู่แล้ว มอนสเตอร์ตัวนี้ก็ทำอะไรไม่ถูก มัน

เหมือนกับแกะตัวเล็กๆที่กำลังจะถูกฆ่า

แต่ก่อนที่หานเซิ่นจะสังหารมันได้ เขาก็แข็งที่อไป

"อ้า..... ฉันแค่จะเล่นเกมส์กับนายเท่านั้น" จู่ๆหานเซิ่นก็ดู ใจดีและอ่อนโยนอย่างไม่น่าเชื่อ เขายื่นมือออกไปลูบหัวของ มอนสเตอร์

หานเซิ่นค่อยๆหันหน้ามาอย่างช้าๆ และตอนนั้นเขาก็เห็น มอนสเตอร์ตัวใหญ่หลายตัวอยู่ด้านหลังของเขา พวกมันจ้อง มองหานเซิ่นด้วยดวงตาที่น่ากลัว

ตอนที่ 1156 เกือบไม่รอด

ตูม!

หานเซิ่นกระเด็นไปชนกับผนังของถ้ำราวกับลูกปืนใหญ่ และ ท่ามกลางฝุ่นควันกับเศษหินที่ล่วงลงมา หานเซิ่นก็กระอัก เลือดออกมา

แต่ก่อนที่หานเซิ่นจะยืนกลับขึ้นมาได้อีกครั้ง มอนสเตอร์ตัว ใหญ่ก็มายืนอยู่เหนือตัวของเขาแล้ว ดวงตาของเขาเบิก กว้าง มันไม่มีเวลาให้เขาลุกกลับขึ้นมา เขาจึงต้องกลิ้งเพื่อ จะหลีกเลี่ยงการถูกบดขยี้โดยขาของมอนสเตอร์ตัวนี้

ขณะที่หานเซิ่นกลิ้งตัวไป เขาก็รู้สึกได้ถึงพื้นที่สั่นสะเทือน จากการกระทืบเท้า ซึ่งเขาสามารถได้ยินเสียงของมันดังก้อง ไปทั่วทั้งถ้ำ

ฝืท เฝ็ท เฝ็ท เ

หานเซิ่นยังคงกลิ้งต่อไป ขณะที่มอนสเตอร์ขนาดใหญ่ทั้ง 6 ตัวพยายามอย่างเต็มที่ที่จะเหยียบเขาให้จมดิน ตอนนี้หาน เซิ่นได้เปิดใช้งานโหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอดแล้ว แต่ถึง

อย่างนั้นเขาก็ไม่สามารถตอบโต้ได้

เมื่อหานเซิ่นยืนกลับขึ้นมาได้นั้นก็มีหางฟาดเข้ามาที่ด้าน หลังของเขาราวกับแส้

หานเซิ่นกระอักเลือดออกมา พร้อมกับถูกส่งให้กระเด็นไปอีก ครั้ง กระดูกของเขาเริ่มจะร้าว เหมือนกับแก้วที่พร้อมจะแตก หักได้จากแรงสั่นสะเทือนเพียงเล็กน้อย

หานเซิ่นหล่นลงมาใส่หินก้อนหนึ่ง และทำให้มันแตก

กระจายไปจากการกระแทกของเขา

หานเซิ่นนั้นแทบจะไม่เคยตกอยู่ในสถานการณ์แบบนี้ ตั้งแต่ ที่เขามีใหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอด สถานการณ์ก็ไม่เคย ย่ำแย่ขนาดนี้

มันมีมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดถึง 6 ตัวอยู่ในถ้ำ พวกมันเป็น สายเลือดเดียวกันกับมอนสเตอร์ตัวน้อยที่หานเซิ่นพยายาม จะลอบสังหาร แต่พวกมันมีขนาดที่ใหญ่ นอกจากนั้นพวก มันทุกตัวก็มีโล่ป้องกันสีเขียวเหมือนๆกัน หานเซิ่นพยายามที่จะดีดเหรียญใส่พวกมัน แต่ก็ไม่ได้ผล

หานเซิ่นเชื่อว่าเขากำลังเจออยู่กับมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดทั้ง
ครอบครัว ซึ่งพวกมันแต่ละตัวนั้นประสานงานกันได้ดียิ่งกว่า
กองทัพซะอีก

เมื่อใหร่ก็ตามที่หานเซิ่นพยายามจะโจมตี พวกมันก็จะเข้า มาป้องกันให้กันและกัน และเมื่อใหร่ที่หานเซิ่นต้องการที่จะ หลบหลีก เทคนิคฟินิกซ์ก็เป็นอย่างเดียวที่สามารถทำให้เขา รอดชีวิตได้ในตอนนี้ มอนสเตอร์พวกนี้รวดเร็วและคล่องแคล่วอย่างน่าประหลาด ใจ พวกมันรวดเร็วถึงขนาดที่หยุดหานเซิ่นจากการพยายาม จะหนีฝ่าวงล้อมออกไปได้ ซึ่งหานเซิ่นนั้นได้รับบาดเจ็บจาก การโจมตีของมอนสเตอร์ที่เขาพยายามจะหนีไป

แม้จะได้รับความแข็งแกร่งจากโหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอด แต่เขาก็ไม่เคยคาดคิดเลยว่าจะเจอกับสถานการณ์ที่มันยัง ไม่เพียงพอที่จะทำให้เขาหนีไปได้ มันไม่ใช่บัตรผ่านที่จะทำ ให้เขาเอาตัวรอดไปได้เหมือนเคย ถ้าที่เขาเจออยู่นั้นเป็น มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดตัวอื่นๆ ตอนนี้เขาก็คงจะจัดการมันจน ตายไปแล้ว แต่มอนสเตอร์พวกนี้ประสานงานกันอย่างยอด เยี่ยมเกินกว่าที่เขาจะรับมือได้

"นี่มันไม่ยุติธรรมเลย มันควรจะเป็นการต่อสู้ตัวต่อตัว" หาน

เซิ่นรีบลุกกลับขึ้นมาอย่างเร็วที่สุด

ในเสี้ยววินาทีต่อมา ก็มีก้นของมอนสเตอร์ตัวหนึ่งหล่นลงมา ใส่บริเวณที่เขาเพิ่งจะลุกขึ้นมา

มอนสเตอร์ทั้ง 6 ตัวร่วมมือกันโจมตีหานเซิ่นอย่างเต็มความ สามารถ และถึงแม้จะเข้าตาจนยังไง หานเซิ่นก็ไม่กล้าที่จะ เรียกอัศวินผู้ไม่ภักดีออกมาในสถานการณ์แบบนี้ เพราะมัน ไม่ค่อยถนัดในเรื่องการหลบการโจมตี

ถึงวงแหวนจะสามารถทำให้พวกมันอ่อนแอลงได้ แต่พลัง

ของพวกมันทั้ง 6 ตัวก็ยังเกินกว่าที่จะรับมือได้อยู่ดี และ อัศวินผู้ไม่ภักดีก็คงจะถูกฆ่าอย่างแน่นอน

"มันต้องเป็นกรรมตามสนองแน่ๆ ในที่สุดมันก็กลับมาเข้าตัว ฉันแล้ว" หานเซิ่นบอกตัวเอง

หานเซิ่นถูกหางฟาดใส่อีกครั้ง และก่อนที่เขาจะตั้งตัวได้ เขา ก็ถูกหางอีกอันฟาดใส่อีก

หานเซิ่นกัดฟันทนความเจ็บปวดเอาไว้และกระโดดขึ้นไป เขาต้องการที่จะใช้แรงที่ฟาดเข้ามาเป็นแรงส่งให้เขาขึ้นไปใน อากาศ แต่ทันใดนั้นก็มีหางอีกหลายอันปรากฏขึ้นมาใน อากาศราวกับเป็นเวทย์มนต์ เขาสามารถหลบไปได้ 2 อัน แต่เขาก็หลบอันที่ 3 ไม่พ้น

หางฟาดเข้าใส่หานเซิ่นด้วยความเร็วและพลังที่รุนแรงไม่ต่าง จากการถูกรถไฟชน

ป้ง!

หานเซิ่นพุ่งชนกับพื้นด้านล่างราวกับอุกกาบาต ทำให้เขา กลิ้งไปกับพื้นและเกิดเป็นรอยลื่นไถลกับพื้น

ก่อนที่หานเซิ่นจะได้ตั้งตัว ก็มีเท้าของมอนสเตอร์อยู่เหนือตัว ของเขาแล้ว

พื้นรอบๆตัวเขาพังทลาย ขณะที่หานเซิ่นจมลึกเข้าไปในพื้น ดินภายใต้น้ำหนักเท้าของมอนสเตอร์

เมื่อมอนสเตอร์ยกเท้าออก หานเซิ่นก็เริ่มจะรู้ตัวว่าเขาจมลง ไปในพื้นดิน 2 ฟุต

ตอนนี้โหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอดก็คลายไป และเขาก็ไม่ สามารถขยับร่างกายได้อีก

ปัง! ปัง!

มอนสเตอร์อีกตัวเหยียบซ้ำลงที่เขาอีกครั้ง หานเซิ่นรู้สึกราว กับว่าร่างกายถูกกดด้วยน้ำหนักของภูเขาเป็นลูกๆ ในที่สุด ชุดเกราะของเขาก็ทนต่อไปไม่ไหวและก็แตกเป็นเสี่ยงๆ

หลังจากนั้นมอนสเตอร์ก็หยุดลงและพวกมันก็หันไปมอง
หน้ากัน ราวกับว่าพวกมันกำลังสื่อสารกันอยู่ หานเซิ่นดู
เหมือนจะตายไปแล้ว แต่ด้วยแรงเฮือกสุดท้าย ปีกมังกรของ
เขาก็กางออกมา และพาเขาออกไปจากถ้ำแห่งนี้

มอนสเตอร์มองดูหานเซิ่นด้วยความช็อค

หานเซิ่นบินออกไปไกลเป็น 10 ไมล์ ขณะที่มอนสเตอร์พวกนี้ ไม่สามารถตามเขาได้ทัน ในที่สุดหานเซิ่นก็กลับลงมาที่พื้น และเขาก็เรียกโกลเด้นโกรวเลอร์ออกมาเพื่อให้มันพาเขา กลับไปที่เมืองใต้ดิน

'ตอนนี้กระดูกของเราไม่ต่างอะไรจากทรายเลย' หานเซิ่นคิด

โชคดีที่หานเซิ่นสามารถแกล้งตาย และซื้อเวลาได้มากพอที่ จะหนีออกมาได้ ถ้าไม่อย่างนั้นเขาก็คงจะถูกฆ่าตายที่นั่น แล้วจริงๆ

หานเซิ่นรอดกลับมาได้ แต่ชุดเกราะตั๊กแตนของเขาก็ถูก ทำลายไป และที่แย่ยิ่งกว่านั้นก็คือเขาไม่ได้อะไรกลับมาเลย จากเหตุการณ์ที่น่ากลัวครั้งนี้

ทั้งหมดที่หานเซิ่นได้กลับมากคือเหรียญอันเดียว

ทุกครั้งที่หานเซิ่นต้องการจะรังแกมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดตัว เล็กๆ เขาก็จะถูกโจมตีทุกที มันเหมือนกับเป็นคำสาปหรือ กรรมตามสนองจริงๆ

"หวังว่าเหรียญนี้จะมีประโยชน์อะไรบ้างนะ" หาน เซิ่นเทเลพอร์ตกลับสหพันธ์ดวงดาวและลงไปยังสระฟื้นตัว ทันที

เขาอยู่ในนั้นหนึ่งอาทิตย์เต็มๆ แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังฟื้นตัว ไม่สมบูรณ์ เขารู้ว่าคงจะต้องพักจากการผจญภัยไปสักระยะ ร่างกายของหานเซิ่นนั้นแข็งแกร่ง และจากวิชาไฮเปอร์จีโน หลายตัวที่เขาฝึก ทำให้ความสามารถในการฟื้นตัวของเขาดี มันคงจะใช้เวลาไม่นานก่อนที่เขาจะกลับมาหายดีเหมือน เดิม

เมื่อกลับมาที่ก็อตแซงชัวรี่ หานเซิ่นก็เข้าไปในห้องว่างๆและ เรียกราชามังกรออกมา

"นายรู้ใหมว่านี่คืออะไร?" หานเซิ่นถามพร้อมกับยื่นเหรียญ ให้เขาดู ราชามังกรมองดูมันด้วยความช็อค และเขาก็พูด "นั่นมัน เหรียญจักรพรรดินีไม่ใช่หรอ? เจ้าไปได้มันมาจากที่ไหน?"

"มันมีค่าอะไรหรือเปล่า? การไปชิงเจ้าสิ่งนี้มาเกือบจะทำให้ ฉันเอาชีวิตไม่รอด"

หานเซิ่นเริ่มรู้สึกดีขึ้นมาหน่อย เมื่อได้เห็นปฏิกิริยาของราชา มังกร

<u>ตอนที่ 1157 เหรียญจักรพรรดินี</u>

ราชามังกรตรวจสอบเหรียญอยู่สักพัก หลังจากนั้นเขาก็ โยนมันกลับคืนให้หานเซิ่น

"มีอะไร? นายช่วยพูดอะไรสักอย่างได้ใหม?" หานเซิ่น ขมวดคิ้ว

ราชามังกรส่ายหัวและพูด "นี่คือเหรียญจักรพรรดินีจริงๆ แต่เจ้าบอกข้าก่อนได้ใหมว่าไปได้มันมาจากที่ใหน" "บอกสิ่งที่ฉันต้องการรู้ก่อน เหรียญนี้ทำอะไรได้?"
หานเซิ่นจ้องราชามังกรด้วยสายตาที่เอาจริงเอาจัง เขา
ยังคงรู้สึกแย่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในถ้ำ ดังนั้นเขาจึงไม่มี
อารมณ์ที่จะมาต่อล้อต่อเถียง

ราชามังกรยิ้มและพูด "เหรียญอันนี้เป็นอะไรที่พิเศษ ข้า ไม่สามารถสรุปมันได้ในเวลาไม่กี่วิ"

หานเซินนั่งลงและจ้องไปที่ราชามังกรอีกครั้ง ราชามังกร สามารถบอกได้ว่าตอนนี้หานเซิ่นกำลังอารมณ์ไม่ดีนัก "ในก็อตแซงชัวรี่เขต 3 นั้น นอกจากจะมีจักรพรรคิอยู่ หลายตนแล้ว มันก็ยังมีจักรพรรคินีอยู่หลายตนเช่นกัน และสปิริตที่มีชื่อเสียงที่สุดตนหนึ่งก็คือจักรพรรคินีแห่ง ความมืด เชื่อใหมว่าแม้แต่จักรพรรคิจอมมารก็ยังเกรง กลัวนางเลย"

หานเซิ่นหยิบเหรียญขึ้นมาและถาม "นี่เป็นสมบัติจีโน ของเธออย่างนั้นหรอ?"

"ก็ไม่ใช่ซะทีเดียว" ราชามังกรตอบ

หานเซินจ้องหน้าเขาอีกครั้งและถาม "ถ้าอย่างนั้นมันคือ อะไรกันแน่?"

"เหรียญจักรพรรดินีไม่ได้เป็นสมบัติจีโน แต่มันก็เป็น สิ่งของของจักรพรรดินีแห่งความมืด มันไม่ได้มีอะไรเป็น พิเศษ แต่บางทีมันก็สามารถใช้แลกเปลี่ยนกับของดีๆได้" ราชามังกรอธิบาย

"ฉันสามารถแลกมันกับอะไรได้บ้าง?" หานเซิ่นถาม

ราชามังกรบอกเขา "เจ้าเห็นรูปของจักรพรรคินีแห่งความ มืดที่อยู่บนเหรียญนั่นใหม? เจ้าไม่คิดว่านางดูคล้ายกับ ราชินีปีศาจดอกบัวหรอกหรอ?"

"ฉันก็สงสัยเรื่องนั้นเหมือนกัน พวกเขามีความเกี่ยวข้อง กันอย่างไง?" หานเซิ่นถาม

ราชามังกรพูด "จักรพรรดินีแห่งความมืดได้ขึ้นไปยังก็อต แซงชัวรี่เขต 4 นานแล้ว และราชินีปีศาจดอกบัวก็เป็นลูก ของนาง ในตอนที่ข้ามาที่นี่ นางก็ได้สร้างชื่อเสียงอันเลื่อง ลือให้กับตัวเองไปเรียบร้อยแล้ว" ราชามังกรพูดอธิบายต่อ "ราชินีปีศาจดอกบัวนั้นชื่นชอบ
ที่จะสะสมเหรียญของแม่ เจ้าน่าจะไปพบนางและขอ
แลกเปลี่ยนเหรียญนี้กับเมล็ดดอกบัว 1 เมล็ด หรือเจ้าจะ
ลองเสี่ยงขอมากกว่านั้นก็ได้ แต่นั่นก็ขึ้นอยู่กับการ
ตัดสินใจของเจ้าเอง"

"เมล็ดดอกบัวนี้มีดีอะไร?" หานเซิ่นสอบถาม

"ลองคิดถึงมันดู! เจ้าสามารถปลูกผล ไม้ที่คู่ควรกับ จักรพรรดิ ได้ มันมีประ โยชน์ต่อการปลดล็อคยีนอย่างมาก และมีเพียงราชินีปีศาจดอกบัวเท่านั้นที่สามารถสร้างเมล็ด ดอกบัวพวกนี้ใค้ พวกมันเป็นสิ่งที่ใครๆต่างก็ใฝ่หา"ราชา มังกรพูด

หานเซิ่นมองไปที่เหรียญและพูด "ถ้านายบอกว่าเหรียญนี้ ไร้ประโยชน์ แล้วทำไมราชินีปีศาจดอกบัวถึงได้ต้องการ มันมากขนาดนั้นล่ะ? ฉันคิดว่ามันน่าจะมีอะไรมากกว่า แค่คุณค่าทางจิตใจ"

ราชามังกรพูด "คนที่เคยได้เหรียญจักรพรรดินีมาต่างก็ได้ บทสรุปเหมือนๆกันว่ามันเป็นเหรียญที่แข็งอย่างไม่น่า เชื่อ แต่มันก็ไร้ประโยชน์ จักรพรรดินีแห่งความมืดได้ สร้างเหรียญขึ้นมา 13 เหรียญและมอบพวกมันให้กับ สปิริตราชันที่นางชื่นชอบที่สุด"

แม้หานเซิ่นจะเชื่อว่าเหรียญนี้มีคุณค่าและจุดประสงค์ มากกว่าที่ราชามังกรบอก แต่ถ้าเขาไม่สามารถคิดได้ว่า พวกมันไว้ใช้ทำอะไร เหรียญพวกนี้ก็จะไร้ประโยชน์ จริงๆ แต่หานเซิ่นก็คิดว่าการนำมันไปแลกกับเมล็ด คอกบัวก็พอจะเป็นการแลกเปลี่ยนที่พอใช้ได้ เพราะยังไง การปลดล็อคยืนได้มากขึ้นก็ถือเป็นเรื่องที่ดี

ศาสตร์ตงเสวียนกำลังพัฒนาไปอย่างราบรื่น แต่หานเซิ่น ก็ยังรู้สึกว่าการพัฒนาของมันช้าเกินไป แต่ราชินีปีศาจดอกบัวเคยเห็นเขาในก็อตแซงชัวรี่เขต 2 แล้ว และก็ยังทิ้งเครื่องหมายไว้อีก หานเซิ่นกังวลว่าเธอ อาจจะกักขังเขาเอาไว้ถ้าเขาเดินทางไปหาเธอ

'บางที่เราควรจะหาสปิริตสักตนเป็นตัวแทนของเราเพื่อ ไปแลกเปลี่ยนกับเธอ' หานเซิ่นคิด

ราชามังกรมองมาที่หานเซิ่นและถาม "ทีนี้เจ้าจะบอกได้ แล้วใช่ใหมว่าเจ้าไปได้เหรียญนี้มาจากที่ใหน?" หานเซินอธิบายเหตุการณ์ที่เขาไปเจอกับมอนสเตอร์ตัว น้อย แต่เขาไม่ได้บอกเรื่องที่เขาพยายามจะลอบสังหาร มันและถูกครอบครัวของมันรุมกระทีบจนเกือบตาย เขา แค่บอกว่าแอบขโมยมันออกมา

ราชามังกรประหลาดใจและพูด "ว้าว เจ้าไปเจอกับตัวกิน โลหะเข้าอย่างนั้นหรอ?"

"ตัวกินโลหะหรอ?" หานเซิ่นไม่คุ้นกับชื่อนี้เลย

ราชามังกรพูด "ใช่ ตัวกินโลหะเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุด
ยอดที่มีชื่อเสียงมาก พวกมันจะกินโลหะและดูดซับพลัง
ของโลหะชิ้นนั้น ข้าคิดว่ากองขยะที่ขึ้นสนิมนั้นครั้งหนึ่ง
คงจะเป็นของที่ยิ่งใหญ่ แต่พลังของพวกมันได้ถูกมอน
สเตอร์พวกนี้ดูดซับไปจนหมดแล้ว"

"นั่นก็ฟังดูสมเหตุสมผล" หานเซิ่นรู้ว่าพวกของที่ขึ้นสนิม นั้นต้องมีอะไรพิเศษ

"นั่นคงจะเป็นเหตุผลที่ตัวกินโลหะเก็บเหรียญนี้ไปแน่ๆ เพราะยังไงมันก็เป็นวัตถุที่ทำขึ้นมาจากโลหะที่มีความ แข็งอย่างมาก" ราชามังกรหยุดไปสักพัก ก่อนจะพูดต่อ "ข้าไม่อยากจะ เชื่อเลยว่ามันมีกันอยู่ถึง 6 ตัว เจ้าอาจจะรับมือกับมันตัว หนึ่งได้ แต่ 6 ตัวน่ะหรอ? แม้แต่จักรพรรดิก็ยังไม่กล้าที่ จะไปทำให้พวกมันโกรธเลย ดังนั้นข้ารู้สึกดีที่เจ้ายังมีสติ และไม่ไปทำอะไรโง่ๆอย่างโจมตีลูกน้อยของมัน"

"แม้แต่จักรพรรดิก็ไม่กล้าทำให้พวกมันโกรธอย่างนั้น หรอ?" หานเซิ่นกลื่นน้ำลาย เขาไม่อยากจะเชื่อสิ่งที่เพิ่งจะ ได้ยิน

ราชามังกรยิ้มและพูด "ตัวกินโลหะสามารถกลายเป็น มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กได้ พวกมันมีพลังในการ ป้องกันที่เหนือกว่าจักรพรรคิเสียอีก และอาวุธโลหะนั้นก็ ใร้ผลกับพวกมัน ใม่มีจักรพรรคิตนใหนที่ข้ารู้จักกล้าเข้า ใปยุ่งกับมอนสเตอร์พวกนี้เลย โดยเฉพาะตัวที่ปลดล็อค ยืนใด้ถึงขั้นที่ 9 พวกมันเป็นมอนสเตอร์ที่พยาบาท ถ้าเจ้า ฆ่าพวกมันใปตัวหนึ่ง เมื่อตัวอื่นๆรู้เข้า มันก็จะตามล่าเจ้า ใปตลอดกาล"

(3038)

หานเซินรู้สึกดีใจที่ไม่ได้ฆ่ามอนสเตอร์ตัวน้อย ถ้าเขาทำ แบบนั้นเขาต้องเจอกับปัญหาใหญ่แน่ๆ แต่หลังจากนั้น หานเซินก็ตื่นเต้นขึ้นมาเมื่อคิดถึงเรื่องบางอย่าง "มอนสเตอร์ตัวน้อยขุดเอาเหรียญขึ้นมาจากหลุมที่อยู่บน พื้น นายคิดว่ามันอาจจะมีของอย่างอื่นอยู่ข้างในนั้น ใหม?" หานเซิ่นถามด้วยตาเป็นประกาย

ราชามังกรพูด "ก็เป็นไปได้ ข้าไม่คิดว่าเหรียญจักรพรรดิ นี จู่ๆก็มาปรากฏขึ้นมาที่นั่น และถ้ามันยังมีของอย่างอื่น อีกล่ะก็ มันก็ควรจะยังอยู่ตรงนั้น"

ตอนนี้ความกระตือรือร้นของหานเซินฟื้นกลับมาอีกครั้ง เขารู้สึกกระปรี้กระเปร่าและพร้อมที่จะไปได้ทุกเมื่อ เขา รีบเตรียมข้าวของและเดินทางออกจากเมืองไป เขา ต้องการไปขุดหลุมนั้นก่อนหน้ามอนสเตอร์ เขาอยากจะรู้ ว่ามีอะไรอย่างอื่นอยู่อีกหรือเปล่า